
**“ನನ್ನ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿನ ಶ್ರೀಡಿ ಸಂಪೂರ್ಣತಯೇ ತರರಿತಯಲ್ಲ ನಮಕೆ
ಮತ್ತು ಪರಷ್ಪರ ದೋರವಂತ್ಯೈ ಹಾಧ್ಯಾರ್ಥಿಸಿದೆ”**

ಧರಮ್ ಏರ್ ಸಿಂಗ್ ಚೌಹಾನ್

ಸರ್ಕಾರಿ ಉನ್ನತ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆ, ವಿಜಯರಾಮಪುರ
ಬಾಜುರ ಭಾಗ್ ಉದ್ಯೋಸಿಂಗ್ ನಗರ ಜಿಲ್ಲೆ, ಉತ್ತರಾಖಂಡ

ಧರಮ್ ಏರ್ ಸಿಂಗ್ ಚೌಹಾನ್, ವಿಜಯರಾಮಪುರದ ಸರ್ಕಾರಿ ಹಿರಿಯ
ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗೆ ನವೆಂಬರ್ 2004ರಲ್ಲಿ ವರ್ಗಾವಣೆಯಾದರು. ಆಗ ಶಾಲೆ
ಆರಂಭವಾಗಿ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳು ಮಾತ್ರ ಕಳೆದಿತ್ತು. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದುದು ಏಳು ಮತ್ತೊಂದು
ಹಾಗೂ ಮುಖ್ಯ ಶಿಕ್ಷಕ ಕೆ. ಎನ್. ಯಾದವ್. ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ

ಗ್ರಾಮಸ್ಥರನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ, ವರ್ಷದೊಳಗೆ 34 ಮಕ್ಕಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾದರು. ಆದರೆ, ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಶೋಚಾಲಯ ಇಲ್ಲದಿದ್ದುದು ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿನ ಸಂಗತಿಯಾಗಿತ್ತು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳೂ ಇದ್ದರು. ಯಾವುದೇ ಅನುದಾನದ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ, ಧರಮ್‌ಪೀಠ ತಮ್ಮ ಜೇಬಿನಿಂದಲೇ ರೂ.5,500 ವೆಚ್ಚು ಮಾಡಿ, ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಶೋಚಾಲಯ ಕಟ್ಟಿಸಿದರು. ಶಾಲೆಗೆ 2007ರವರೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಅನುದಾನ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಧರಮ್‌ಪೀಠ ಮೂಲಸೌಲಭ್ಯದ ದುರಸ್ತಿ ಹಾಗೂ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ತಮ್ಮ ಹಳಿವನ್ನೇ ಖಚು ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಗ್ರಾಮ ಹಾಗೂ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅಷ್ಟೇನೂ ಕೆಟ್ಟದ್ದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು ಕೈಗೆ ಕಾರ್ಮಿಕರಾಗಿದ್ದರು. ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ/ಬಳಿಸಿ ವರ್ಗದವರಿದ್ದು, ಇವರಲ್ಲಿ ಶೇ.20ರಪ್ಪು ಮಂದಿ ಬುಕ್ಕು ಬುಡಕಟ್ಟಿಸುವರು. ಬುಕ್ಕು ಬುಡಕಟ್ಟಿಸುವರು ಈ ಹಿಂದೆ ಜಮೀನು ಹೊಂದಿದ್ದು, ಈಗ ಅದನ್ನಲ್ಲ ಅವರು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಧರಮ್‌ಪೀಠ. ಮದ್ಯಪಾನದ ಚಟ್ಟ ಸಮುದಾಯದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ದಿಗುಣಗೊಳಿಸಿದೆ. ಪೂರ್ವಕರಿಗೆ ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಸದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಆಸಕ್ತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಕಾಲಕಳೆದಂತೆ ಧರಮ್‌ಪೀಠ ಮತ್ತು ಯಾದವ್ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಮಕ್ಕಳಾಡನೆ ದೃಢ ಹಾಗೂ ನೇರ ಸಂಬಂಧ ಬೇಕಿಸಿದರು. ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದು, ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ರೀಡೆಗೆ ಒತ್ತು ನೀಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಧರಮ್‌ಪೀಠ ಅವರ ಜರುರ ನಡೆಯಿಂದ. ಈಗ ಯಾರಾದರೂ ಶಾಲೆಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದರೆ, ಮಕ್ಕಳು ಕ್ರೀಡೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಯ ಸಾಧನೆ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಶಾಲೆಯ ಬಗೆಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಬಹುದು.

ಧರಮ್‌ಪೀಠಗೆ ಈಗ 52 ವರ್ಷ. ಅವರು ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸೇರಿದಾಗ ವಯಸ್ಸಿ 26. ತಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಕ ವೃತ್ತಿಯ ಮೊದಲ ಎಂಟು ವರ್ಷ ಬಾಜ್ಪುರ ಬ್ಲ್ಯಾಕ್‌ನ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯಾಂದರಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ, 1999ರಲ್ಲಿ ಗದರ್ಪುರ ಬ್ಲ್ಯಾಕ್‌ನ ಶೀಮ್‌ಪುರ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗೆ ವರ್ಗವಾಣಿಗೊಂಡರು. “ಶೀಮ್‌ಪುರ ನನ್ನ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ತಿರುವ ತಂದ ಶಾಲೆ” ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಧರಮ್‌ಪೀಠ. ಅಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಮುಖ್ಯ ಶಿಕ್ಷಕ ರಮೇಶ್ ಸಿಂಗ್ ಅವರ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. “ರಮೇಶ್ ಸಿಂಗ್ ಅವರಿಗೆ ಕ್ರೀಡೆಯಲ್ಲಿ ತೀವ್ರ ಆಸಕ್ತಿ ಇತ್ತು. ಅವರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನಾನ್ನ ಕ್ರೀಡಾ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನಾನೂ ಜೊತೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಾನು ಆಟಗಳತ್ತ ಆಕಣ್ಣತನಾಡೆ; ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಆಟಗಳು ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸಬಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಯಿತು. ರಮೇಶ್ ಸಿಂಗ್ ಅವರ ಜತೆಗಿದ್ದ ಐದು ವರ್ಷಗಳನ್ನು ನಾನು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಮರೆಯಲಾರೆ” ಎಂದವರು ಸೃಜಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಹೀಗಾಗಿ, ವಿಜಯರಾಮ್‌ಪುರ ಶಾಲೆಗೆ ಬಂದ ಧರಮ್‌ಪೀಠ ಕ್ರೀಡೆಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳು ಕಬಡ್ಡಿ, ಖೋಬೋ ಹಾಗೂ ಓಟದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರತಿಭೆ ಹೊಂದಿದ್ದರು. “ಮಕ್ಕಳು ಬಲು ಪ್ರತಿಭಾವಂತರಾಗಿದ್ದರು.

ಅವರಿಗೆ ಪರಿಣತರಿಂದ ತರಬೇತಿ ಅಗತ್ಯವಿತ್ತು. ಬಾಜ್ಪುರ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಬಾನೆಯಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ತಜ್ಜರೂಭ್ಯರು ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ನಾನು ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ತರಬೇತಿ ನೀಡಿ ಎಂದು ಮನವೇಲಿಸಿದೆ. ಪ್ರತಿದಿನ ಬ್ಯಾಕೋನಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಕರೆತಂದು, ಅವರು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ 3ರಿಂದ ಸಂಜೆ 7 ಗಂಟೆ ವರೆಗೆ ತರಬೇತಿ ನೀಡಿದ ಬಳಿಕ ಕರೆದೊಯ್ದು ಮನೆಗೆ ಬಿಟ್ಟ ಆನಂತರ ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೇಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಪರಿಣಾಮ ಶೈಫ್ಲವೇ ಗೋಚರವಾಗತೊಡಗಿತು. ಮಕ್ಕಳು ಕ್ಷಣ್ಣರೊ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದು, ಬ್ಲಾಕ್‌ನ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಥಿಸುವಂತಾದರು.” ಆ ಮೊದಲ ದಿನಗಳಲ್ಲೇ ಒಮ್ಮೆ ಧರಮಾರ್ವೀರ್ ಅವರು ಕಾಶಿಪುರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಕ್ರೀಡಾಕೂಟಕ್ಕೆ ಶಾಲೆಯ 27 ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಹಣದಿಂದಲೇ ಬಾಡಿಗೇ ಬಿಸ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರು. ಮಕ್ಕಳು ಅಲ್ಲಿ ಹಲವು ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದರು. ಉಂಟಿನವರಿಗೆ ವಿಷಯ ತಿಳಿದು, ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ತರಬೇತಿಯನ್ನೂ ನೋಡಿ ಆಶ್ವಯ ಪಟ್ಟರು; ಸಂತಸ ಪಟ್ಟರು. ಶಾಲೆಯ ಶಿಕ್ಷಕರ ಬಗ್ಗೆ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಗೌರವ ಮಾಡಿತು. ಶಾಲೆಗೂ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೂ ನಡುವೆ ಸುಮಧುರ ಬಾಂಧವ್ಯದ ಬೆಸುಗೆಯನ್ನು ಧರಮಾರ್ವೀರ್ ಸಿಂಗ್ ಹಾಕಿದ್ದರು. ಈಗ ವಿಜಯರಾಮಾಪುರ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ರೀಡೆ ಸಾಂಸ್ಕಿಕ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ. ಪ್ರತಿ ಬ್ಯಾಕ್‌ನ ಮಕ್ಕಳು ಕ್ರೀಡೆಯಲ್ಲಿನ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಮುಂದಿನ ಬ್ಯಾಕ್‌ಗೆ ದಾಟಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ವರ್ಷದಿಂದ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿನ ಕ್ರೀಡಾ ಸಂಪ್ರದಾಯವು ಗಟ್ಟಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ‘ಬಂಜೀ ಅಬ್ಜೀ ಖಿದ್ದು ಹಿಂದಿ ಸೀಟೀ ಬಜಾ ಲೇತೇ ಹೆ’ (ಈಗ ಮಕ್ಕಳೇ ಖಿದ್ದಾಗಿ ಸೀಟಿ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾರೆ). ಮಕ್ಕಳು ಆಟದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಧರಮಾರ್ವೀರ್ ಹೇಳಿದ್ದ ಹೀಗೆ. ಕಳೆದ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ವಿಜಯರಾಮಾಪುರ ಶಾಲೆ ಬ್ಲಾಕ್‌ನ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ 200 ಮೀಟರ್ ಹಾಗೂ 400 ಮೀಟರ್ ಓಟ, ಕಬಡ್ಡಿ ಹಾಗೂ ಖೋಖೋದಲ್ಲಿ ಚಾಂಪಿಯನ್ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ, ಈ ವೇಗ ಕಡಿಮೆಯಾಗಬಾರದು ಎಂದು ಧರಮಾರ್ವೀರ್‌ಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅವರು ಈಗ ಶಾಲೆಯ ಕ್ರೀಡಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಆಡಳಿತದಿಂದ ಹಿಂದೆ ಸರಿದಿದ್ದರೂ, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕರಿಣ ಕ್ರೀಡಾ ವೇಳಾಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನಿಗದಿಗೊಳಿಸಿ, ತರಬೇತಿ ನಿಲ್ಲದೆ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕಿಂದು ಕಟ್ಟಿಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಧರಮಾರ್ವೀರ್ ಹಾಗೂ ಮಕ್ಕಳು ಈಗಲೂ ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ಸಂಜೆ 7 ಗಂಟೆವರೆಗೆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ, ಹಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಈ ಪದ್ಧತಿ ಮುಂದುವರಿದೇ ಇದೆ. ಕ್ರೀಡಾ ಸ್ವರ್ಥಯಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಾಲು ಹಾಗೂ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತಮ್ಮದೇ ಹಣದಿಂದ ಧರಮಾರ್ವೀರ್ ಪೂರ್ವಸುತ್ತಾರೆ. ಇವರಿಂದ ಸೂಕ್ತ ಪಡೆದ ಅವರ ಸಹೋದೋಗಳಿಗಳು, ತಾವೂ ಕೈ ಜೋಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕ್ರೀಡಾಕೂಟಗಳಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದುಲು ಬೇರೆ ಶಿಕ್ಷಕರೂ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಧರಮಾರ್ವೀರ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, “ನನಗೆ ಸಹಕಾರ ಹೊಣಿರೆ ಅಷ್ಟೇ ಸಾಕು.”

ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರುವ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆ ವರ್ಷದಿಂದ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. 2005ರಲ್ಲಿದ್ದ

34 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ 2008ರಲ್ಲಿ 59, 2016ರಲ್ಲಿ 134 ಆಗಿದೆ. ಇದರ ಹಿಂದೆ ಕರಿತಣ ಶ್ರಮ ಹಾಗೂ ಕೊಂಚ ಜಾಣತನ ಇದೆ. “ಆರಂಭದ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿನ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಸುತ್ತಾಡಿರುವುದರಿಂದ, ನನಗೆ ಇಲ್ಲಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು 5 ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ದೂರದ ಶಿವಪುರಿ ಕಿರಿಯ ಕಾಲೇಜ್ (ಲುತ್ತರಾವಿಂಡ್‌ದಲ್ಲಿ) ಉನ್ನತ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜ್ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ)ಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅಷ್ಟು ದೂರ ಹೋಗುವ ಬದಲು ಹತ್ತಿರವಿರುವ, ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲಕರವಾದ ಹಾಗೂ ಉತ್ತಮ ಕ್ರೀಡಾ ಸೌಲಭ್ಯವಿರುವ ವಿಜಯರಾಮ್‌ಪುರ ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಎಂದು ನಾನು ಪ್ರೋಫರ್‌ನ್ಯೂ ಪ್ರಸಲಾಯಿಸಿ, ಒಟ್ಟಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಇತರ ಶೀಕ್ಷಕರೂ ಬಂದರು. ಮತ್ತಳಿಗೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಿರುವಪ್ಪು ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ” ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಅವರು.

ಆರಂಭದಿಂದಲೂ ಗಣಿತಶಾಸ್ತ್ರ ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಧರಮ್‌ವೀರ್, 2015ರಿಂದ ವಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕಲಿಸಲು ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಸೇವೆಗೆ ಸೇರುವ ಮುನ್ನ ವಿಜ್ಞಾನ ಇಂಟರ್‌ಮೇಡಿಯೇಟ್ ಹಾಗೂ ಬಿಟ್ಟಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಅವರು, ಅನಂತರ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಬಿಂದ ಮತ್ತು ಎಂಬ (ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರ) ಮುಗಿಸಿದರು. ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತೀವ್ರ ಆಸಕ್ತಿಯಿದ್ದ ಅವರು 2005–06ರಲ್ಲಿ ಎಳ್ಳಾಜಿಪಿ ಆರಂಭವಾದಾಗ ಅದರೊಡನೆ ಸಂಪರ್ಕ ಬೆಳೆಸಿದರು. ಕಂತಪಾಠದ ಬದಲು ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಆಧರಿತ ಕಲಿಕೆಯ ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರು. ಎಳ್ಳಾಜಿಪಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆ ಹಂತದಲ್ಲಿನ ಪರಿಕಲ್ಪನಾತ್ಮಕ ಗ್ರಹಿಕೆಯನ್ನು ಅಳೆಯುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಿತು. ಧರಮ್‌ವೀರ್ ಈ ಉಪಕ್ರಮವನ್ನು ಹಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಪತ್ರಕೆಮತ್ತೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿದರು. ಗಣಿತಶಾಸ್ತ್ರದ ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ಇಂಥ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿದರು. ಶಾಲಾವಧಿಯನ್ನೂ ಮೀರಿ ಕೆಲಸಮಾಡಬಲ್ಲ ಅವರ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನೂ ಬಧಿತೆಯನ್ನೂ ನೋಡಿದವರಿಗೆ ಅವರು ಬ್ಲಾಕ್ ಹಂತದಲ್ಲಿ ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ನಡೆಯುವ ವಿಷಿವ್‌ನಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡಿದ್ದ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಉಂಟುಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಆಯೋಜಿಸಿದ್ದ ಇತರೇ ಹಲವು ಶೀಕ್ಷಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಭಾಗವಹಿಸಿದಾರೆ. ದಿನೇಶ್‌ಪುರದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಗಿರೀತ ಕಾರ್ಯಾಗಾರವನ್ನು ಅವರು ತಂಬಾ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡರು. “ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿವರಿಸಲು ಅಗತ್ಯವಾದ ಬೋಧನೆ-ಕಲಿಕೆಯ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ಅಗತ್ಯವ್ಯಳ್ಳ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯನ್ನು ಈ ತರಬೇತಿ ಕೊಟ್ಟು” ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಅವರು. ಅದೇ ರೀತಿ ವಿಜ್ಞಾನದ ಚಳಿಗಾಲದ ಸನಿವಾಸ ಕಾರ್ಯಾಗಾರ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿತ್ತು ಎಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

“ಪಟೋಟಿ ಹಿರಿಯ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ಅಶೋಕ್‌ಸುಮಾರ್, ಅಧ್ಯಾತ ಗಣಿತ ಶೀಕ್ಷಕರೂ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ತರಬೇತಿದಾರರೂ ಆಗಿದ್ದು ಅವರು ಈಗ ನಮ್ಮ ಜತೆ ಇದ್ದಾರೆ,” ಸಮರ್ಥರನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಅವರನ್ನು ಅನೊಪಚಾರಿಕವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಳ್ಳುವ ಧರಮ್‌ವೀರ್ ಅವರ ವಿಶೇಷ ಗುಣಕ್ಕೆ ಇದೆಂದು ಉದಾಹರಣೆ.

ತರಗतಿಯ ಪ್ರತಿ ಮನುವನ್ನೂ ಕಲಿಕೆಯತ್ತ ಸೇಳಿಯುವುದು ಅವರು ಎದುರಿಸುವ ಸಾಂಪ್ರದಾಯ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೂ ಕರಿಹಲಗೆ ಬಳಿ ಬಂದು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲು ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲದೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮನುವನ್ನೂ ಒಳಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಗೌರಿತ ಪಾರವನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ. “ತ್ರೈಜಾ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಿಂದಾಗಿ, ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಾನತೆಯ ಭಾವವೂ ಪರಸ್ಪರ ಗೌರವವೂ ಹೆಚ್ಚು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ, ನಲ್ಲಿತ್ತೇಳು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಹತ್ತು ಮಂದಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾಗಿದ್ದರೂ, ಅವರು ಉಳಿದವರನ್ನು ಹಿಂದೆ ಬಿಟ್ಟು ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚನವರು ಆಟದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮರು. ಆದ್ದರಿಂದ, ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದಿರುವ ಹತ್ತು ಉತ್ತಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಆಯ್ದು ಮಾಡಿ, ಅವರಿಂದ ಉಳಿದವರ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಪಾಠ ಮಾಡಿಸುವುದು ನನಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ”. ಧರಮ್‌ವೀರಾಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿನ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಕಾಳಿವ ಕಣ್ಣು ಇರುವುದರಿಂದ, ಅಂಥವರನ್ನು ಆಯ್ದು ಮಾಡಿ, ತರಬೇತಿ ನೀಡಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದ “ಮಾತ್ರಾಂಶ್ವ ವಿಜಾರ್ಥ್” ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ. “ಹಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಪ್ರತಿಭಾವಂತ-ಬುದ್ಧಿವಂತ ಮನುವೊಂದನ್ನು ನವೋದಯ ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದೆ, ಅಂದಿನಿಂದ, ಪ್ರತಿಭಾಶಾಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಸ್ವರ್ದಿಸಿ ಉತ್ತಮ ಸಾಧನೆಗೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದು ಧರಮ್‌ವೀರಾ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ತೆರೆದ ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ, ಚೋಗಾಲದ ಹಿತವಾದ ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, ಧರಮ್‌ವೀರ್ ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದರು. ಅವರ ಹಿರಿಯ ಮಗ, ಬಿಟ್ಟೆ ಪದೇಧರ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಕೆರಿಯ ಮಗ ಎಂಎಸ್‌ ಮುಗಿಸಿ, ಖಿಂಚೆಗಿಂತ ರೂಕೆಂಟ್ ಲಿಫ್ಟ್‌ಎಂಬ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಇವರ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳು ಎರಡರಿಂದ ಎಂಟನೇ ತರಗತಿ ತನಕ ಇವರದೇ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿದರು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಗುರುಸಮಾನರಾದ ರಮೇಶ್ ಸಿಂಗ್ ಅವರ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಾಗಿ ಆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ ತಮ್ಮದೇ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದರು. ಎಂಟನೇ ತರಗತಿ ಬಳಿಕ ಬಾಜ್ಪುರದ ವಿದ್ಯಾಮಂದಿರ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಓದು ಮುಂದುವರಿಸಿದರು.

ಧರಮ್‌ವೀರ್ 2017ರಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಜೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಯ ನಿರಂತರ ಉತ್ತಮ ಸಾಧನೆಗೆ ಬಳಸ್ಕ ಮಟ್ಟಿದ ‘ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಕ ಪುರಸ್ಕಾರ’ ಪಡೆದರು. ಈ ವಿಷಯ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ತಮ್ಮ ಈ ಪಯಂಣದಲ್ಲಿ ಜೊತೆಯಾದವರನ್ನು ಸೃಜಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಅವರು ಮರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಬಾಜ್ಪುರ ಬಳಸ್ಕನ ಉಪ ಬಿಳಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಪ್ರೇಮಾ ಬಿಟ್ಟೆ ಅವರು ತಮ್ಮೆಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಗೆ ನೀಡಿದ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಅವರು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಉಳ್ಳೀವಿಸಿದರು. “ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಕೆಲಸ ಎನ್ನುವುದು ಇಲ್ಲ. ನಾನು ನನ್ನ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ನನಗೆ ಹೊರಿಸಿದ ಜವಾಬಾರಿಗೂ ನಾಯಿ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನ ರಚಿತಯನ್ನೋ ಸಾಯಂಕಾಲಗಳನ್ನೋ ಬಳಸಿದ್ದೇನೆ ಅಷ್ಟೆ, ಅದೇನೂ ದೊಡ್ಡದಲ್ಲ.”